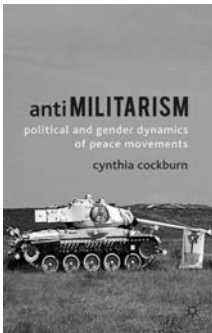

Cynthia COCKBURN, *Antimilitarism. Political and Gender Dynamics of Peace*

Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2012, 297 s. [zawiera bibliografię, indeks] ISBN 978-0-230-35974-1 [twarda okładka], ISBN 978-0-230-35975-8 [miękką okładka]

Monografia brytyjskiej socjolożki, znanej pacyfistki i badaczki feministycznej, wykładającej w City University w Londynie oraz University of Warwick w Coventry w Wielkiej Brytanii, stanowi interesującą analizę o charakterze studium przypadku (ang. *case study*) najbardziej popularnych antywojennych, antymilitarnych oraz pokojowych ruchów społecznych działających w Japonii, Korei Południowej, Hiszpanii, Ugandzie i Wielkiej Brytanii. Autorka odnosi się także do międzynarodowych organizacji działających przeciwko obowiązkowej służbie wojskowej i upowszechnieniu broni, a także do rozmaitych kampanii sprzeciwu wobec narastającej agresji i ekspansji wielkich organizacji polityczno-wojskowych, takich jak NATO. Omawiając szerokie spektrum współczesnych ruchów antymilitarnych, Cynthia Cockburn ze szczególną uwagą śledzi zaangażowanie kobiet i wpływ kulturowej tożsamości płci na wybory polityczne. Autorka stara się wyważyć swoje stanowisko między dwoma skrajnymi poglądami: nihilizmem, głoszącym, że przemoc jest nieuchronna i może stanowić godną wyboru metodę rozwiązywania konfliktów politycznych, oraz utopijną wiarą w możliwość całkowitego wyeliminowania przemocy zarówno w czasach pokoju, jak i wzmożonych napięć społecznych.

Książka zawiera wprowadzenie, w którym autorka omawia strukturę pracy, zakres tematyczny i zastosowane metody badawcze, oraz dziewięć rozdziałów poświęconych kolejno: roli kobiet w brytyjskich ruchach pokojowych, ruchom antywojennym, uzasadnionemu nieposłuszeństwu i hiszpańskiemu ruchowi antymilitarystycznemu, religijnym motywacjom palestyńskich aktywistów pokojowych, anarchistycznym ruchom sprzeciwu wobec zaangażowania politycznego NATO, japońskiemu antymilitaryzmowi, koreańskiemu antymilitaryzmowi oraz ugandyjskim ruchom sprzeciwu wobec upowszechnienia broni

palnej. Cockburn kończy książkę konstatacją, iż jesteśmy świadkami toczącej się nieustannie propagandowej batalii o hegemonię między ideologią afirmującą przemoc a ideologią pacyfizmu, ale ostatecznie odpowiedzialność za jej wynik ponoszą jednostki i grupy społeczne, przyzwalając bądź nie na działania polityczne podejmowane w ich imieniu.

Marzenna Jakubczak